

Kodeterminace a její úprava v českém právním řádu

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá kodeterminací a její úpravou v českém právním řádu.

Hlavním cílem této práce je přinést odpověď na otázku, zda je platná právní úprava nastavena tak, aby kodeterminace mohla být pro akciové společnosti přínosem, popř. za jakých podmínek by přínosem pro akciové společnosti byla.

V práci je nejprve skrz analýzu výhod a nevýhod kodeterminace vymezen její hlavní smysl a účel, kterým je dle autora především zlepšení komunikace a spolupráce mezi zaměstnanci a představenstvem, popř. manažery. Dále se práce zabývá třemi základními aspekty kodeterminace, a to postavením zaměstnanců jako členů dozorčí rady, vznikem funkce zástupce zaměstnanců v dozorčí radě a následně také zánikem funkce, to vše jak z pohledu zaměstnance, tak z pohledu společnosti. V rámci úpravy kodeterminace v českém právním řádu není vůbec reflektováno zvláštní postavení zaměstnanců v dozorčí radě, kteří se často dostávají do střetu zájmů. V kapitolách týkajících se vzniku a zániku funkce upozorňuje autor na nedostatky úpravy spočívající v možnosti společnosti nepřímo ovlivňovat členy dozorčí rady volené zaměstnanci, což je nežádoucí jak pro společnost, tak pro zaměstnance. Poslední kapitola je zaměřena na možnou úpravu dobrovolné kodeterminace v akciové společnosti s monistickou strukturou.

V závěru práce je shrnuto, že právní úprava stanovuje kogentně jen některé dílčí oblasti, přičemž akciovým společnostem zůstalo široké pole působnosti pro nastavení podmínek účasti zaměstnanců v dozorčí radě. Platná právní úprava umožňuje nastavit kodeterminaci jako přínosný institut, nicméně zároveň ponechává akciovým společnostem prostor tento přínos vůbec nevyužít. Jako největší nedostatek právní úpravy autor vnímá nutnost trvání pracovního poměru po celou dobu výkonu funkce člena dozorčí rady zaměstnanci.

Klíčová slova

Kodeterminace. Dozorčí rada. Akciová společnost.